

Видѣло са в'чудо. — Голѣмѣ се за състоянието си.

Видѣло маче пиче, чинило го печ'е. Соф.

Видѣло теле пещ и го съкало мънастир. Ловеч.

Видѣло хубос', (добро), **та бѣгало.**

Видѣно село водач не иска. Тур.

Видѣ паритъ готови, че са смѣе. — Хитър Петр дължял нѣкому си. Длъжникът ходил нѣколко пъти дома му да го търси и не го намѣрвал. Веднъж затекълъ момичето му дома му и го питал: кждѣ е баща ти? То се осѣтило защо търсят баща му и рекло: Отиде, по тръннето, дѣто ходят овцѣтѣ, да събира вълна, да я донесе, да я опредем, да истъчим шеяк, да го продаде, че думаше да дава нѣкому пари, невѣм, на Ваша Милост думаше да ги дава. Длъжникът като чул това по усмихнал се, а момичето казало горнитѣ думи.

Видж аз какво ти е добр-утрото. — Познавам за какво обикаляш.

Видѣхте ли нашъто куче, като си доде, носеше ли брадва?

Видѣхте ли кому кукна кукото? — Двамина шопи се връщали от пазар към село и сѣднали под едно дърво да си починат, ама били и двамата понакадени. Между това, една куковица прѣлѣтѣла над дървото да кацне; но като видѣла че има хора, кукнала и заминала. На това пленитѣ шопи взели да се прѣпират. Единий викал: мени кукна кукото, а други-тът викал: йок на мене кукна. И в'тая прѣпирня се скочали, скочили да се бият. Пристигнали и други от селото им, мѫчили се да ги погодят и примирят, но не могли. Станили шопитѣ да идат на Кадия да му кажат и той да прѣсъди, кому е кукнало кукото. Отишли. Кадията видѣл каква е работата, като му расправяли, и намислил да се въсползува. Дайте, рекл, тука по едно меджидие, да видим, аз ще познаѫ кому е кукнало кукото, и шопитѣ дали по едно меджидие. Кадията погледал-погледал меджидиите, па ги турил в'джебът и казал: Видѣхте ли сега, кому кукна кукото, то за мене кукнало, ама ви не сте разбрали. Хади сега идѣте си че други път слушайте по-хубаво и не се карайте за люцки-тъ касметъ. От това е белким дѣто, кога кажеш на шоп: Куко